

ΜΗΝΙΑΙΟ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1981

(Π.Ο.Η.) ΕΤΟΣ ΛΕ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 787

Τμή Φύλλου Δρχ. 10— Γραφεία Κάνιγγος 32 — Ἀθήναι Τ.147 Τηλ.3628280

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

(ΚΑΝΙΝΤΟΣ 32)

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ἀρ. πρωτ. 1535

ΘΕΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1981

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Γ.Ο.Χ. ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΓΕΕΝΤΙΟΣ

Παντί τῷ Χριστολέκτῳ Πληρώματι
τῆς Ἀγιωτάτης Ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας
Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καί τῆς Ἀλλοδαπῆς

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί Περιπόθητα,

Ἡ ἀένναος ἀνακύκλησις τοῦ χρόνου, ὅσον γρήγο-
ρος καί βλιγνιδῆς κ' ἂν γίνηται, πάντοτε, ἵσταται
ἀργόγοργος πρό τοῦ Θεοῦ Σπηλαιούτης Βηθλεέμ,
«ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος,» διά νά προσκυνήσωμεν
εὐγνωμόνως καί νά ἐνισχυθῶμεν ψυχικῶς.

Καί τό πρῶτον συναίσθημα ὅπερ συγκλονίζει τόν

πιστόν ὁδότην τοῦ παρόντος βίου εἶναι ἡ λατρευτική
ἀγάπη καί ἡ ὑπέριμετρος εὐγνωμοσύνη πρός τόν Λό-
γον ὅστις Σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν (Ἰωάν.
α' 14). Δεύτερον εἶναι αἰσθήματα θαυμάτου ἐσωτε-
ρικοῦ συγκλονισμοῦ διότι ἐδωρήσατο ἡμῖν ὁ Κύριος
τά ὑπερούσια δῶρα τῆς ψυχικῆς εἰρήνης καί τῆς ἀδια-
πτώτου ἀγάπης.

Καί ἡ ΑΓΑΠΗ καί ἡ ΕΙΡΗΝΗ, εἶναι τά περισ-
σότερον ποθητά ἀγαθὰ διά τόν κουρασμένον χριστι-
νόν καί εἶναι τό ἐπιτακτικώτατον τῆς ἐποχῆς ἡμῶν
αἷτημα καί ἱερός πόθος ἀσίγαστος τῆς ψυχῆς μας.

ΕΙΡΗΝΗ καί ΑΓΑΠΗ, ποθοῦμεν, στηριζομένη ἐ-
πί τῶν ἀκαταλύτων ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καί

τῆς Μυσταγωγικῆς Δεοντολογίας τῆς ἀνοθεύτου Ὁρθοξίας. Καί ἡ Ἀγάπη καί ἡ Εἰρήνη αὐτή, ὑπῆρξαν πάντοτε ὁ ὑποκάρδιος Πόθος καί ἡ χρυσή γραμμὴ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καί ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἔτσι περισσότερο, τό γεννῶν ἔχον, ὅτε θλιβεραί κινήσεις ὑπόπτων σκοπῶν καί ἐπιδιώξεων παρατηροῦνται· εἰς δὴν τὴν περιοχὴν τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανισμοῦ, μέ σκοτεινὴν ἐπιδιώξιν τὸν ΑΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΝ τῆς Ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐκ τῶν παλαιῶν στοιχείων τῆς Ὁρθοδοξίας.

Καί αἱ κινήσεις αὗται ὀφειλόμεναι κατὰ κανόνα, εἰς τοὺς ἀρνητάς τοῦ Θεοῦ Νηπίου, χιλιαστάς καί τὴν ἐπικατάρaton Μασσονίαν, θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθοῦν μέ τὴν ἀνάλογον περίσκεψιν καί ὑπευθυνότητα, μέ ἀγάπην καί εἰρήνην τῶν ὁποίων καρπὸς εἶναι ἡ ΕΝ Ω Σ Ι Σ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν Θεῶν καί Ἱερῶν Κανόνων, ἀπάντων τῶν ὁμολογούντων εἰλικρινῶς καί ἀδιάσπῳς ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν εὐλογημένην ἱερὰν Παρεμβολὴν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, οἵτινες εἰρωνικῶς καλοῦνται παρὰ τῶν ἀγνοούντων τὴν Ἀλήθειαν, τῶν ἐπιπολαίων, ψυχρῶν καί ἀδιαφόρων θρησκευτικῶς, Παλαιοημερολογίται.

Καί ὑπὲρ τῆς πραγματώσεως τοῦ ἁγίου καί σωτηρίου σκοποῦ τῆς Ἑνώσεως ἀπάντων τῶν ὕγειως καί Ὁρθοδόξως σκεπτομένων χριστιανῶν, πρὸς χάριν δηλονότι τῆς πολυποθῆτου συσπειρώσεως ἀπασῶν τῶν ὕγειων πνευματικῶν δυνάμεων τῆς Φίλης, Φιλότης Ὁρθοδοξίας, εἴμεθα ΟΛΟΙ ὁ εὐσεδὴς Λαὸς καί ὁ Ἱερὸς ἡμῶν Κλήρος, ΠΑΝΕΤΟΙΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΥΜΟΙ, νὰ θυσιάσωμεν πᾶσαν ἀνθρωπίνην, δυνατότητα καί φιλοτιμίαν, ρίπτοντες εἰς τὸν Καῖᾶδα τῆς λησιμσύνης καί τοῦ παρελθόντος, ἅπαν τὸ ἀτυχὲς διασπαστικὸν παρελθὸν διὰ νὰ ἐναγκαλισθῶμεν ἀδελφικῶς ΑΠΑΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΑΝΩΤΕΡΩ καί ἀσπασθῶμεν ὅλους ἐκείνους οἵτινες εὐρέθησαν — ΩΣ ΜΗ ΩΦΕΙΛΕΝ — καί ΑΝΑΙΤΙΩΣ ΜΑΛΙΣΤΑ, συκοφάνται, ὀδρισταί καί πολέμιοι ἡμῶν, μέχρι σημείου νὰ παραθεωροῦν οἰανδήποτε θυσίαν, κόπον, μόχθον, καυστικὸν ἰδρώτα καί ἄδολον προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος.

Καί πάντα ταῦτα ὑπὸ τὴν ἀπαράβατον προϋπόθεσιν, ἡ Ἑνωσις ἡμῶν, αὕτη, θέλει θεμελιωθεῖ ἐπὶ τοῦ ἀρραγοῦς Βράχου τῶν ἐπιταγῶν καί κελευσμάτων τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τοῦ Ἱεροῦ Πηδαλίου καί τῶν Ἀγιοπατερικῶν Διδαχῶν.

Εὐδοκούντος δὲ τοῦ Γεννηθέντος, ἐκ Παρθένου

Μητρός, Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς ἐπίτευξιν τῆς πολυποθῆτου ταύτης Ἑνώσεως καί ἀνασυντάξεως τῶν ἐκ καρματισμῶ, διασπορᾶ καί φαρμασιῶ ἐσωτερικῶν Δυνάμεων καί Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, προτιθέμεθα νὰ προβῶμεν εἰς πᾶσαν προσωπικὴν ἡμῶν Θυσίαν καί εὐγενῆ ἀγῶνα, προτιθέμενοι, Ολοῦ θέλοντες, νὰ περιλάβωμεν εἰς τοὺς ἱεροὺς κόλπους τῆς ἁγίας καί Ἀκαίνοταμνῆτου ἡμῶν Ἐκκλησίας καί ξενογλώσσους καί ἄλλοδαποὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς τοὺς διακαῶς ἐπιποθύντας τὴν μεθ' ἡμῶν Κοινωνίαν καί συνένωσιν ἐν Κυρίῳ.

Οὕτω καί μόνον, τέκνα μου, ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, θὰ συγκροτήσωμεν περιφανῆ, ἀξιόλογον καί ἀξιοσέβαστον μαχητικὴν δύναμιν πρὸς προάσπισιν καί διάσωσιν τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθοδοξίας, τὴν ὁποῖαν ἐπίβουλοι ὀφθαλμοί, ἀπιστίας, ἀθείας, πλάνης καί ἀμαρτίας, πανταχόθεν παραδοκοῦν καί διαιροῦν, κατακαρματίζουσιν εἰς ἀδυνάμους καί ἀσημάντους ὑποδαιρέσεις.

Πάντα ταῦτα, τὰ ἀνωτέρω τυγχάνουν οἱ ὑποκάρδιοι πόθοι καί οἱ ἅγιοι ἡμῶν δραματισμοί: **Η ΕΙΡΗΝΗ** τοῦτέστιν καί ἡ **ΑΓΑΠΗ**, δι' ὧν θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ὀριστικὴν ἐπίλυσιν τῶν θεμάτων καί τῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, ὅπερ εἶναι **Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΔΡΑΙΩΣΙΣ ΚΑΘ' ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΗΜΩΝ, ΤΟΥ ΑΝΟΘΕΥΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.**

Τέκνα ἡμῶν Γιλέορτοι πιστοί.

Ὁδεύωμεν ἀγαλλομένω ποδὶ πρὸς τὸ Θεόδεκτον Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ, ἵνα μετὰ τῶν Μάγων καί τῶν Ποιμένων κομίζοντων Δῶρα, προσενεγκομεν καί ἡμεῖς τῷ Δεσπότη Χριστῷ τὰ πολύτιμα τῆς καρδίας ἡμῶν Δῶρα.

Τὰ δῶρα ἅτινα ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀναμένονται παρὰ τοῦ Θεοῦ Νηπίου τῆς Ἀγίας Φάνης.

Εἶναι τὰ Δῶρα, τὰ ἀναμενόμενα Δῶρα, ἡ λατρευτικὴ πρὸς Ἐκεῖνον ἀγάπη, ἀφοσιώσεις καί ἀκολουθία. Τὰ Δῶρα ἅτινα ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὴν κατάστασιν τὴν κρίσιμον τοῦ παρόντος αἰῶνος. Διότι οὕτω καί μόνον, θὰ ἀποφύγωμεν τὴν λαθασμένην πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος, τῆς στεναζούσης σήμερον μακρὰν τοῦ Χριστοῦ, ἀκολουθοῦντες πιστῶς καί θαλαλέως τὸν **ΤΕΧΘΕΝΤΑ ΣΩΤΗΡΑ**, «τὸν Ἀρχοντα τῆς Εἰρήνης καί Πατέρα τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΜΕΝΩΝ

Υπό τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου πολ. Μαγνησίας Κυροῦ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

«Δεῖ τὸν Ἐπίσκοπον μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα εἶναι» (Α' Τιμ. θ. γ2).

Α'. Αἱ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

Οἱ διὰ παντὸς τρόπου ἐπιζητοῦντες τὸν συγχρονισμόν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸ «πνεῦμα τῆς ἐποχῆς», μετὰ τῶν ἄλλων καινοτομιῶν, εἰσηγοῦνται καὶ τὸν γάμιον τῶν ἐπισκόπων καθὼς καὶ τὸν δεῦτερον τοιοῦτον διὰ τοὺς ἐν χρεῖα διατελοῦντας ἱερεῖς.

Πολλὰ καὶ διάφορα λέγουν. ἅτοπα, τὰ ὁποῖα διαπράττονται σήμερον εἰς τὰς ἐπισκοπικὰς αὐλὰς, λόγῳ τῆς ὑποχρεωτικῆς τῶν Ἐπισκόπων ἀγαμίας, θὰ ἐκλείψουν· ἐπίσης καὶ τῶν ἐν ἡλικίᾳ μὴπωπὶ προδεθκυῖα ὑποστάντων χρεῖαν ἱερέων ὁ δεῦτερος γάμος θὰ συγκρατήσῃ ἀπὸ ἡθικᾶς παρεκτροπᾶς, αἰτινες, εἰς δημοσιότητα συχνὰ ἐρχόμεναι, σκανδαλίζουσιν πολλὰς ψυχὰς ἀστηρίκτων Χριστιανῶν καὶ δίδουσιν λαθὴν μομφῆς καθαποτιέντης, ὁλοκλήρου τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν χαιρέκων ἐπιβούλων τῆς. Ἄλλως τε, προσθέτουσιν, τὸ ἄγαμιον τῶν Ἐπισκόπων δὲν ἀπάδει, ἀλλὰ μᾶλλον συνάδει πρὸς τὰς ἱερογραφικὰς παραγγέλιας. «Δεῖ τὸν Ἐπίσκοπον, κατὰ τὸν Θεῖον Παῦλον, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα εἶναι» (Α' Τιμ. θ. γ. 2).

Τὸ καθ' ἡμᾶς, οἱ ἰσχυρισμοὶ οὗτοι στεροῦνται σοβαρότητος. Ὁ θεῖος Παῦλος, ὁ ἀλλαχοῦ τοσοῦτον ἐνθέρμως συνιστῶν ἀγγελολομήτην παρθενικὸν βίον εἰς πάντα προαιρούμενον νὰ ἐκλέξῃ τοῦτον (Α' Κορ. ζ' 25 40), δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παραγγέλλῃ διὰ τὸν Ἐπίσκοπον «μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα δεῖ εἶναι» οὐχὶ συμβουλευτικῶς, ἀλλὰ προστακτικῶς, καθόσιν ἡ θέσις τοῦ Ἐπισκόπου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐτάχθη περίοπος, ἵνα ἐκ τοῦ βίου καὶ παραδείγματος αὐτοῦ διδάσκῃται ὁ λαὸς τὴν κατὰ Χριστόν, (οὗ τύπος καὶ εἰκὼν ὁ Ἐπίσκοπος), τελειότητα, ἣν ἡ παρθενία εἰς τοὺς ἐναρέτους ἐπαγγέλλεται καὶ χαρίζει.

Ὁ Θεῖος Παῦλος γράφων πρὸς τὸν μαθητὴν του Τιμόθεον, ὅτι «ΔΕΙ τὸν Ἐπίσκοπον μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα εἶναι» δὲν ἐπιβάλλει τὸν γάμιον τοῦ Ἐπισκόπου, ἀλλὰ διατάττει «ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ἄνδρα εἶναι» ἀποκλείει τὴν διγαμίαν ἢ τὸ ἔχειν ἐν συζύγῳ ἑαυτοῦ δύο γυναῖκας. «Τοῖς γὰρ Ἰουδαίοις ἱερεῖσιν ἐξῆν καὶ δευτερογαμεῖν καὶ δύο κατὰ ταῦτόν ἔχειν γυναῖκας» (Ζηγαβινός). «Ὅδ ταῦτα νομοθετεῖ (μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα τὸν Ἐπίσκοπον εἶναι), ἀλλ' εἰ γίνεται φησιν, ἀπὸ κοσμικῶν (ἂν δηλ. προέρχεται ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν κοσμικῶν — καὶ οὐχὶ τῶν ἀζύγων μοναχῶν —) μὴ εἴη δευτερόγαμος» (Οἰκουμένιος).

Ὅστω τοῖς ἀποστολικαῖς παραγγέλμασι στοιχοῦσα ἡ Ἐκκλησία, μέχρι τοῦ ἐδόξου αἰῶνος ἀνύψου εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπισκόπου ἄνδρας οὐ μόνον ἐκ τῆς τάξεως τῶν μοναχῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐγγάμων, διακρινόμενον ἐπ' ἐναρέτῳ πολιτεῖᾳ καὶ ἐξωτερικῇ μορφῷ. Ἐπειδὴ ὅμως πολλοὶ τῶν ἐγγάμων Ἐπισκόπων ἔκρινον κατάχρησιν σκανδαλώδη τῶν ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως δικαιωμάτων των, καὶ διὰ τὴν πλυσίαν ἀποκατάστασιν τῶν θυγατέρων των, κυριολεκτικῶς ἐλεηλάτουν τὴν περιουσίαν τῆς ἐπαρχίας των, ὅπερ τὸ χειρότερον, ἐφρόντιζον διὰ παντὸς τρόπου μετὰ θάνατον ἢ διαδοχὴ τοῦ θρόνου, «κληρόνομηκῷ δικαίωματι», νὰ περιέρχῃται εἰς τοὺς υἱοὺς των, καὶ ἐπειδὴ ἐνίοτε οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες τῶν τοιούτων Ἐπισκόπων ἐξώλεις τυγχάνοντες τῇ ἐγκληματικῇ καὶ ἀχάρακτηρίστῳ ἀνοχῇ καὶ ἐνοχῇ τοῦ πατρὸς

Πατέρες καὶ ἀδελφοί! Καιρὸς πλέον πρὸς ΑΛΗΘΗ ΑΝΑΛΗΨΙΝ ΤΩΝ ΚΑΡΔΙΩΝ, διὰ διςχιλιετῆ φορὰν ἢ ὑπερτάτη θυσία τῆς Θεῆς Οἰκονομίας καλεῖ ἡμᾶς ἅπαντας, χωρὶς ἀμφιταλάντευσιν, χωρὶς δισταγμόν, χωρὶς ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΠΛΕΟΝ ΑΝΑΒΟΛΗΝ νὰ προσφέρωμεν καὶ τὰ ἰδικὰ μας δῶρα, τὰ ὁποῖα θέλει ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥστε τὸ ἔλεος καὶ ἡ προστασία Του ἐνισχύῃ καὶ περιφρουρῇ ἡμᾶς καὶ ὁδηγῇ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν καὶ αὐτῷ εὐάρεστον. Ἀ ἄπυρος πρὸς Κύριος εὐχέτης Ὑμῶν

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Ο Ο ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΓΓΕΝΤΙΟΣ

των, πολλά ακατανόηστα ὄργια, πρὸς μέγα παρά πειστοῖς καὶ ἀπίστοις σκάνδαλον διέπραττον, ἠναγκάσθη ἡ Ἐκκλησία νὰ περιστείλῃ τὸ κακόν, ἀπαλλάσσουσα ἑαυτὴν μὲν ἐκ τῶν σκανδάλων, τὸν Ἐπίσκοπον δὲ ἐξ οἰκογενειακῶν φροντίδων καὶ βαρῶν, ἵνα οὗτος ἀπερίσπαστος ἀφοσιωθῇ εἰς τὰ ὑψηλὰ καὶ ἐπίμοχθα καθήκοντα τῆς ποιμαντικῆς διακονίας.

Οὕτω ἡ ἐν Τρούλλῃ Κων) λεως κατὰ τὸ 680 μ.Χ. συνελθούσα Ἀγία Ἑκτη Οἰκουμένη Σύνοδος διὰ τοῦ ΙΒ' Κανόνος ἀπηγόρευεν ἐφεξῆς οὐ μόνον τὸν γάμιον τῶν Ἐπισκόπων, ἀλλὰ καὶ τὴν συνοίκησιν αὐτῶν μετὰ τῶν πρώην συζύγων των, ὧν κατὰ τὴν χειροτονίαν ὑποσχέθησαν τὴν διάζευξιν. Ἐκτοτε ἡ Ἐκκλησία ἐκλέγει ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἀζύγων—μοναχῶν — τοὺς Ἐπισκόπους. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι συνεπεία τούτου τὰ σκάνδαλα τῶν Ἐπισκοπικῶν αὐλῶν δὲν ἔλλειψαν παντελῶς, περιορίσθησαν ὅμως κατὰ πολὺ.

Μαντεύμεν τὰς ἐν προκειμένῳ ἀντιρρήσεις τινῶν, ὅτι διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀγαμίας τῶν ἐπισκόπων, ἀπηλλάγη μὲν ἡ Ἐκκλησία τῶν κακῶν ἐκ τῆς διεφθαρμένης οἰκογενείας τῶν ἐγγάμιων, δὲν ἔπαυσε δὲ νὰ ὑποφέρῃ εἰσέτι ἐκ τῆς κακοηθείας τινῶν ἀγάμιων. Ἀλλ' ἂς μὴ λησμονῶμεν, ὅτι ἡ ριζικὴ ἐξάλειψις τοῦ κακοῦ τότε μόνον θὰ ἐπέλθῃ, ὅταν εἰς τὴν ἐκάστοτε ἐκλογὴν τοῦ Ἐπισκόπου τηρῶνται αἱ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων διατάξεις. Ὄντως, ἂν λόγῃ ἤθους ἀμέμπτου καὶ μορφώσεως ἀριτίας, δὲν προβλήθῃ ὁ ἐν πᾶσι ἄριστος, ἀλλ' ὁ ἠθικῶς κατεγνωσμένος, ὁ «μὴ ἔχων τὴν ἔξωθεν καλὴν μαρτυρίαν», ὁ μὴ συγκεντρῶνων τὰ πειστήρια μιᾶς καλῆς καὶ θεαρέστου ποιμαντορικῆς δράσεως, μέχρις αὐτοθυσίας ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν προβάτων τῆς ποιμένης του ἐξικνουμένης, τὸ κακόν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας θὰ διαιωνίζεται, καὶ τὰ ἀκατάπαυστα σκάνδαλα τῶν ἀναξίων ποιμένων θὰ φθεῖρωσι διαρκῶς τὸ Σῶμα αὐτῆς ἐλευινότερον ἢ οἱ ἔξω τῶν κόλπων αὐτῆς ἐπιβουλεύμενοι αὐτήν. Πρέπει δὲ νὰ γίνῃ παραδεκτὸν ὅτι, ἂν μὴ ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ διακατέχῃ τὸν ἄνθρωπον, τότε οὐδεὶς περιορισμός, οὐδεμία ἀπειλὴ ἑτέρα δύναται νὰ συγκρατήσῃ αὐτὸν ἀπὸ τὰ ἄτοπα. Ὁ ἱερός θεσμός τοῦ γάμου, ὁ εἰς περιωπὴν μυστηρίου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀνυψωθείς, καθιερώθη πρὸς ἀναγκάτησιν τῆς ἀνηθικότητος καὶ περιστολῆς τῆς ἀκαλασίας· ἀνθρώπιναι δὲ νόμοι δι' αὐστηροτάτων ποινῶν τιμωροῦσι τοὺς βεβηλοῦντας τὴν ἱερότητα τῆς συζυγίας. Ἀλλὰ σήμερον, ὅτε ἔλειψεν ὁ φόβος τοῦ

Θεοῦ ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, πόσοι μένουσι πιστοὶ εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῆς ἐννόμου συζυγίας των, καὶ πόσοι δὲν καταρχοῦνται ἀναίδην θείων καὶ ἀνθρωπίνων νόμων, περιφρονοῦντες ἐπιδεικτικώτατα τὰς ἀπειλὰς καὶ διαφεύγοντες τὰς προβλεπόμενας κυρώσεις των: «Ὁ πρὸ τοῦ γάμου πόρνευον καὶ μετὰ τὸν γάμον πόρνευσαι», λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος.

Ἐλθωμεν ἤδη καὶ εἰς τὸ θέμα τοῦ δευτέρου γάμου τῶν ἱερῶν καὶ διακόνων πρὸ καὶ μετὰ τὴν χειροτονίαν, ἐφ' ὅσον περὶ Ἐπισκόπων οὐδὲ περὶ ἐνὸς γάμου πλέον δύναται νὰ γίνῃ συζήτησις.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ Α' Οἰκουμένη Σύνοδος, τῇ εἰσηγήσει τοῦ δοῖου Παφνουτίου, δὲν ἐπέβαλεν ὑποχρεωτικὴν ἀγαμίαν. Ἡ παπικὴ ἐκκλησία ἐπίδαλουσα τοιοῦτον ζυγὸν εἰς πάντας ἀνεξαίρετως τοὺς κληρικούς τῆς εὐρίσκειται ἐκτὸς νόμου. Ἀλλ' ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία δύναται νὰ καυχηθῇ, ὅτι εἰς τοὺς θεσμούς της ἐβάδισε τὴν μέσσην καὶ βασιλικὴν ὁδὸν ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν χρόνων ἀπαρεγκλίτως. Καὶ ἐπέτρεψε μὲν τὸν πρῶτον γάμον διὰ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ διακόνους πρὸ τῆς χειροτονίας, ἀπηγόρευσε δὲ τὴν διγαμίαν, ἢ γάμιον μετὰ τὴν χειροτονίαν.

Οὕτω κατὰ τὸν ΙΖ' Ἀποστολικὸν Κανόνα, «Ὁ δοὺς γάμοις συμπλακεῖς μετὰ τὸ βάπτισμα ἢ παλλακὴν κτησάμενος, οὐ δύναται εἶναι ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος ἢ ὅλως τοῦ καταλόγου τοῦ Ἱερατικοῦ».

Κατὰ τὸν ΙΗ' Ἀποστολικὸν Κανόνα «ὁ χήραν λαδὼν, ἢ ἐκβεβλημένην, ἢ ἐταίραν, ἢ οἰκέτιν, ἢ τῶν ἐπὶ σκηνῆς, οὐ δύναται εἶναι ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος, ἢ διάκονος, ἢ ὅλως τοῦ καταλόγου τοῦ Ἱερατικοῦ».

Τοὺς δύο ὡς ἄνω Ἀποστολικούς Κανόνας ἐπικυροῦσα ἡ ἐν Τρούλλῃ Ἑκτη Οἰκουμ. Σύνοδος ἐπανάλαβε τὰς αὐτὰς ἀπαγορεύσεις διὰ τοῦ Γ' αὐτῆς Κανόνος· διὰ δὲ τοῦ ΙΒ' οὐ μόνον ἀπηγόρευεν τὸν γάμιον τῶν Ἐπισκόπων, ἀλλὰ καὶ τὴν συνοίκησιν αὐτῶν μετὰ τῶν πρώην συζύγων των, ὡς προείπομεν.

Ὁ Μ. Βασίλειος διὰ τοῦ ΙΒ' Κανόνος ἀποφαίνεται: «Τοὺς διγάμους ὁ Κανὼν τῆς ὑπηρεσίας ἀπέκλεισε».

«Κανόνα ἐνταῦθα ὁ ἅγιος τὸν ΙΖ' Κανόνα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων λέγει, καὶ ὑπηρεσίαν, τὴν ἐκκλησιαστικὴν κλήρωσιν» (Βαλααμίων).

«Ὁ δίγαμος καὶ ἀκλήρωτος» (Ἀριστινός).

Κατὰ τὸν Ὅσιον Νικόδημον, ἐρμηνευτὴν τῶν ἱερῶν Κανόνων, γάμος δέον, νὰ λογίζεται καὶ ἡ ἱερολογηθεῖσα μνηστεία, ὥστε οἱ συνάψαντες μίαν μνηστείαν μετ' ἀποθιγνύσης γυναικὸς καὶ γάμον μετὰ ζώσης νὰ θεωρῶνται δίγαμοι. (Πηδάλιον ἐν ὑποσημ. ΕΊ' Ἀποστολ.).

Ὅθεν κατὰ τοὺς διαληφθέντας ἱεροὺς Κανόνας τὸν δεύτερον γάμον ἀποκλείει αὐστηρότατα ἡ ἱερωσύνη παντὸς βαθμοῦ.

Παρὰ ταῦτα ὅμως εἰς ἀνωμάλους καιρικὰς περιστάσεις ἀπετολμήθησαν χειροτονίαι διγάμων, εἰς τὰς ὁποίας παραδόξως δὲν ἦσαν ἀνεύθυνοι καὶ ἄνδρες ἐπ' ἀρετῇ φημιζόμενοι.

Β' ΚΑΝΟΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΤΡΩΣΕΙΣ

Ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας Δόμνος Β' (441 — 449), τίς αἶθεν διὰ ποίους λόγους καὶ ὑπὸ πίας συνθήκας εὗρεθεῖς ἐχειροτόνησε Ἐπίσκοπον Τύρου ἐνάρετον μὲν ἀλλὰ δίγαμόν τινα Εἰρηναῖον. Τὴν ἀντικανονικὴν αὐτὴν πράξιν τοῦ Δόμνου πληροφορηθεὶς ὁ Ἀλεξανδρείας Διάσκορος, ὁ πρεσβύτερος τῆς αἰρέσεως τῶν μονοφυσιτῶν, ἐπωφελήθη τῆς ἐυκαιρίας διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ὀρθοδόξου Δόμνου, κατὰ γὰρ αὐτὸν καὶ εἰς τὸν ἐν Κων) πόλει Αὐτοκράτορα. Ὁ Δόμνος ὑποχείρως τῶν ἀντιπάλων του διὰ τὴν ἀντικανονικὴν πράξιν του ταύτην εὗρεθεῖς, ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειαν καὶ τὰς συμβουλὰς τοῦ Θεοδώρητου Ἐπισκόπου Κύρου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας ὑποκειμένου. Ὁ Θεοδώρητος προσεπάθησε νὰ βοηθήσῃ τὸν Δόμνον, ἵνα ἐξέλθῃ ἐκ τῆς δυσχεροῦς θέσεως, εἰς ἣν περιήλθε, συμβουλευσας αὐτὸν νὰ ἐπιπαλεσθῇ εἰς τὴν ἀπολογία τοῦ παρομοίας χειροτονίας διγάμων Ἐπισκόπων παρ' ἄλλων γενομένων, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσεν, διότι ἡ κατηγορία εὗρεν ἔρεσιμα ἰσχυρὸν καὶ ἡ ἔκπτωσις ἀμφοτέρων τῶν κατηγορουμένων Δόμνου καὶ Εἰρηναίου κατέστη ἀερετικὸς.

Περὶ Δόμνου ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἐν Ἀγίοις Εὐθυμίου τοῦ Μ. ταῦτα πληροφορούμεθα. «Πέτρος ὁ τῶν Σαρακηνῶν Ἐπίσκοπος ἐλθὼν εἰς τὴν Λαύραν πάντα τὰ συμβάντα καθεξῆς τῷ μεγάλῳ διηγῆσατο Εὐθυμίῳ. ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Ἀνατολικῶν γεγονότα μαθὼν, ἐλυπήθη σφόδρα περὶ Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιο-

χείας, ὀρθοδόξου ὄντος, καὶ τοῖς Νεστορίου ὑπερμαχοῦσι συνταχθέντος. Δόμνος δὲ ὁ διάκονος λυπηθεὶς, κατὰ διάνοιαν, διὰ τὸν ἑαυτοῦ θεῖον, παρεκάλει ἀπολυθῆναι ἕως Ἀντιοχείας, ἐπὶ διορθώσει τοῦ ἑαυτοῦ θείου. Ὁ δὲ μέγας Εὐθύμιος οὐ συνεῖδεν ἀπολῦσαι αὐτόν, λέγων: μηδαμῶς ἀπέλθῃς τέκνον, ὅτι οὐ συμφέρει σοι, οὔτε γὰρ ὁ θεὸς σου τῆς παρουσίας σου χρήζει, εἰ γὰρ καὶ πρὸς ὀλίγον τοῖς πονηροῖς συναπήχθη, ἀλλ' ὁ Θεὸς τὴν αὐτοῦ γινώσκων ὀρθότητα, οὐ συγχωρεῖ αὐτὸν ἀπολέσθαι, ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον τοῦ μέρους τῶν σωζομένων ἀναδείκνυσαι καὶ σὺ τέκνον, ἐὰν ὑπομείνης ἐν τῷ τόπῳ ἐκλήθῃς καὶ μὴ ἐνδύσῃς τοῖς ἀποστήσαι σε τῆς ἐρήμιου βουλομένοις λογισμοῖς προκόψειν ἔχης καὶ δοξασθῆναι κατὰ Θεόν, εἰ δὲ ἐμοῦ παρακούσης, τὴν μὲν τοῦ θείου σου προεδρείαν δέξῃ, ταύτης δὲ ὑπὸ πονηρῶν ἀνθρώπων ἀφαιρεθῇ, τούτοις πρότερον ἐκουσίως συναπαχθεῖς. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ ἐν ἁγίοις Εὐθύμιος ὁ δὲ Δόμνος τῆς τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἐντολῆς παρακούσας, χωρὶς βουλῆς ἀπῆλθεν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ πάντα τὰ τῆς προρρήσεως ἔπαθε» (Βίος Ὁσ. Εὐθυμίου Μ. ὑπὸ Κυρίλλου Σκυθοπούλου, σελ. 34 — 35, Ἱεροσόλυμα 1913).

Ὁ Πατριάρχης Κων) λειὼς Ἀλέξιος (1025) ἐν Β. Ὑπομνήματι πρὸς τοὺς ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους μετ' αὐστηρότητος ἐπέταττε, «Μήτε μὴν διγάμους, ἢ αἰτίαι τισὶν ἀπηγορευμέναις γεγεννηένους, ἢ ἀφῆλικας, ἢ χωρὶς μαρτυρίας ἀκριβεστάτης, προμνηστευσάμενους ἐτέρας, καὶ ἐτέραις συναφθέντας (γυναιξίν), εἰς ἱερωσύνην παραδέχεσθαι ὅλως».

Ἐν Κρήτῃ κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα σκάνδαλον μέγα ἐδημιουργήθη, διότι ἱερεῖς τινες προσήλθον εἰς δεύτερον γάμον, καθὼς καὶ θανόντων ἱερέων αἱ σύζυγοι τὸ αὐτὸ ἔπραξαν. Ἀποφάσει τοῦ Πατριάρχου Κων) λειὼς παρητήθησαν τῆς ἱερωσύνης οἱ διγαμήσαντες ἱερεῖς.

Τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας Ἰωακίμ (1584) ἀποδημήσαντος εἰς Ρωσίαν διὰ τὴν συλλογὴν ἐράνων πρὸς ἐνίσχυσιν οἰκονομικὴν τοῦ Θρόνου, ἀσυνείδητοί τινες τῶν ἱερέων, διατελοῦντες ἄνευ ἀνωτέρας διοικητικῆς ἐπιστασίας, εὗρον τὴν ἐυκαιρίαν νὰ ἐκτραχηλισθῶσιν εἰς σοβαράς ἠθικὰς παραβάσεις. Ἄλλοι ἐξ αὐτῶν προσήλθον εἰς δεύτερον γάμον ἄλλοι συνέζων παρανόμως μετὰ συνεισάκτων γυναικῶν. Ἐπανελθόντος δὲ τοῦ Πατριάρχου οἱ ἀτακτήσαντες ὑπέστησαν τὰς κανονικάς κυρώσεις.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Μέσα στο πνευματικό καταχείμωνο, μέσα στην πνευματική στειρότητα που ζούμε, μέσα σ' αυτές τις δύσκολες ώρες της ζωής μας, όπως έμειν οι ίδιοι την καταντήσαμε, μέσα στην πίκρα του χθές και τη βαρεια αγωνία του αύριο, μέσα στο πυκνό σκοτάδι και την απομόνωση, ένα μόνο ολόγλυκο φως, μια ξεστασιά και μια ελπίδα ήμερεύουν ξανά την ψυχή μας... Είναι το φως της χαράς, είναι η ξεστασιά της πανανθρώπινης αγάπης, είναι η ελπίδα για μια καλύτερη αύγή.

Είκοσι αιώνες τώρα σκορπάει αυτό το ολόγλυκο φως γελαστό το Θεικό Βρέφος της Βηθλεέμ, σ' έμιας τούς μικρόψυχους και παραστρατημένους ανθρώπους. Μέσα στην πνευματική παγωνιά μιας ανελέητης πάλης για μια Χριστιανική ζωή, το άστρο της Βηθλεέμ μας δείχνει ολόκληρο και πάλι ένα καλύτερο δρόμο, μια χαρούμενη, ανθρώπινη, ειρηνική, Χριστιανική ζωή. "Ας προσπαθήσουμε, και φέτος ακόμη μια φορά, μήπως τον ίδουμε αυτόν τον δρόμο. Κι' αν ναι, ας τον ακολουθήσουμε, πρέπει να τον ακολουθήσουμε, γιατί είναι ο δρόμος της αγάπης, που είναι από ΘΕΟΥ στρωμένος για μας..

"Όμως έμεις, αντί γι' αυτό, ριχνόμαστε με λύσσα σε πέτρινα κι' άξενα μονοπάτια, κάθε ημέρα ματώνουμε ψυχές και κορμιά σ' άγκάθια και θάλα, πνίγουμε πεισματικά το διαστικό μας πέρασμα απ' αυτή τη γη μέσα στον πόνο, μέσα στην κακία, μέσα στα δάκρυα. Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ στη Βηθλεέμ, έδω και δυο χιλιάδες χρόνια, μας άνοιξε ολόφωτο και γε-

λαστό το δρόμο της καλωσύνης, το δρόμο της ανθρωπιάς, το δρόμο της αγάπης! Και μας προσμένει! Εμείς, γιατί δεν τον ακολουθούμε;

Τό ξέρω, τό ξέρουμε όλοι: "Έτσι, που μπλέχτηκα ολόγουρά μας ή ζωή, χωρισμένη, κομματιασμένη, γεμάτη πίκρα και πάθη αλληλοσπαραγμίου, το φταίξιμο δέ είναι ολόκληρο δικό μας. Εθτυχώς όμως είναι πολλοί ανάμεσά μας όσοι άκούνε ακόμη τη φωνή του Κυρίου. Και με της ψυχής τους τ' αχάλαστα μάτια, βλέπουν ακόμη το φως... Τό ξέρουμε όλοι, πώς είναι οι ώρες δύσκολες. Κάποτε ή ανάγκη, τότε ο φόβος, τότε ο ύλικός εδωαιμονισμός ακόμη κι' όταν θελούμε να θηριατίσουμε στο δρόμο της Βηθλεέμ, ξένες σκοτεινές δυνάμεις μας ξεστρατίζουν. Είναι άλλοτε οι μικρές, μα παντοδύναμες καθημερινές ανάγκες, κι' άλλοτε είναι ή πρόληψις και πιο συχνά ο τρόμος και ή βία! Σκοτώνουν μέσα μας κάθε όρμη, βουβαίνουν τον αντίλαλο της Βηθλεέμ, στραγγαλίζουν και πνίγουν άπ'είνκα τη φωνή της καρδιάς μας... "Έτσι είδα και. Μά είναι πολλοί ανάμεσά μας, όχι μονάχα ένας και δυό, που βλέπουμε ολόφωτο μπροστά μας, τό "Άστρο το Άληπό της Βηθλεέμ και νοιώθουμε ολόψυχο ή ξεστασιά της αλήθειας, της ειρήνης, της Αγάπης. Μά αισθανόμαστε άλυσοδεμένοι, κι' αφηνόμαστε να μάς σέρνουν μακριά. Και δέ βρίσκουμε τη δύναμη, δέν έχουμε τό θάρρος να σηκωθούμε όρθιοι, να επαναστατήσουμε κατά των δυνάμεων του κακού, να τις συντρίψουμε με το καλό την ανίκητη δύναμη. Και να φωνάξουμε σ' αυτόν τον κόσμο των πλανημένων ανθρώπων! «Ένας Θεός γεννιέται σήμερα στη φάτνη των αλόγων! Είναι της καλωσύνης και της αγάπης ο Θεός! Ειρήνη σ' όσους αληθινά. Τόν πιστεύουμε! "Ας αγάπησουμε ο ένας τον άλλον!...". "Όσοι αληθινά τόν πιστεύουμε, έχουμε πρωταρχικό ΧΡΕΟΣ! Να ξαναβρούμε τη χαμένη μας πορεία! Να συντρίψουμε της κακίας τη δύναμη, της δικής μας και της ξένης κακίας! Να ξεπεράσουμε τά φέματα των λόγων! Να κάνουμε τό μήνυμα πράξι! Εύτό είναι τό χρέος, που ΕΚΕΙΝΟΣ έμπιστεύτηκε σ' όποιον από μάς αισθάνεται τόν έαυτό, του άγνό και δυνατό, γιά ν' ακολουθήση τό δρόμο τό δικό Του. Κι' ήταν Αυτός που είχε πει στους Φαρισαίους: "Αν σιωπάσουν οι μαθητές μου, τότε θά φωνάξουν οι

"Όθεν εκ των ολίγων ιστορικών τούτων γεγονότων βεβαιούται, ότι ή Όρθόδοξος Έκκλησία ουδέποτε ήνέχθη χειροτονίας διγάμων, ούτε γάμιον μετά την χειροτονίαν, παρά την παράδοξον επιείκειαν του Γ' Καν της εν Άγκυρα διά τούς μή δηλώσαντας ισόβιον άγάμειαν διακόνους όπου δέ και δσάκις αποτολήθησαν τοιαύται αντικανονικότητες, επατάχθησαν αυστηρότατα και παραδειγματικώτατα. εφαρισθέντων των Θείων και Τερών Κανόνων (Αποστ. 26, "Εκτης Οίκ. 6ος κ.λ.π.

Της μεγάλης Βουλῆς σου τὸν ᾽Αγγελον

Ὁ ἄνθρωπος, τὸ κατ'εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν τέλει· του δημιουργήμα, ὁ ἄρχων καὶ κυρίαρχος τῶν πάσης τῆς φύσεως κτισμάτων, ὁ κληρονόμος τῆς μακαριότητος, διὰ τῆς παρακοῆς καὶ τῆς παραδόσεως τῆς μοναρχίας τοῦ Θεοῦ ἐντολῆς, ἀπώλεσε τὰ πάντα καὶ ὡς ἔρμαιον πλέον τῆς ἁμαρτίας, ἐκλυδωνίζετο εἰς τὰ τρικυμώδη κύματα τῆς ἀνομίας καὶ ὡς σκύβαλον ἐξανερμίζετο, ὑπὸ τοῦ σφοδροῦ ἀνέμου τῆς ἀπιστίας. Ἀπὸ καταστροφῆς εἰς καταστροφὴν ὀδηγούμενος, ἀπὸ συμφορᾶς εἰς συμφορὰν.

Οἱ αἰῶνες διαδέχονται ἀλλήλους. Ἡ ἁμαρτία πλεονάζει. Ἡ κακία πληθύνεται. Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἀποριακρύνεται ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινον γένος πρὸς παιδαγωγίαν, παραμένει ὅμως ὡς ἄγρυπνος φρουρὸς τῆς θείας μακροθυμίας τὸ μέγεθος.

Οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι κατὰ καιροὺς ἐμφανίζονται· εἰς τὴν γῆν ἔργον τῆς θείας προνοίας Του τὸ γεγονόσ· τοῦτο, οἱ Πατριάρχαι καὶ ὁ χορὸς τῶν Προφητῶν, ἐλάχιστα κατορθώνουν ὅπως συγκρατήσουν τὴν κατωλισθαίνουσαν ἀνθρωπότητα καὶ ὡς εἰς ἐνύπνιον ὁραματίζονται· δεῖ ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄδηλον χρόνον καὶ πάλιν θέλει ἐπισκιάσει διὰ τῆς θείας χάριτος, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Ἡ μακροθυμία του αὕτη θέλει νικήσει τῆς θείας δικαιοσύνης του, τὸ θαυμάσιον τίμημα τῆς παρακοῆς, καὶ ἡ σωτηρία καὶ ἡ λύτρωσις ὡς πραγματικότης πλέον θέλει ἀκτινοβολεῖ πρὸς τὸν σὺνπαντα κόσμον. Τοῦτο τὸ ἀναμενόμενον, τοῦς πληροφορεῖ ἡ καθαρὰ καρδία των καὶ ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς των. Καὶ κατέχοντες τῆς προσμονῆς τὴν ἄσ-

βεστον ἐλπίδα, ἀναμένουν καὶ ἐλπίζουν καὶ προσδοκοῦν τῆς χαρᾶς τὸ μήνυμα τὸ μέγα, τὸ σωτήριον, τὸ λυτρωτικὸν καὶ εὐεργετικόν.

Πολλοὶ γενεαὶ τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, ἀπῆλθον τοῦ ματαίου τούτου κόσμου, ἔχουσαι· χαραγμένην εἰς τὸ πρόσωπον τῆς προσμονῆς τὴν ἄσβεστον ἐλπίδα, ἢ ὅποια δὲν κατορθώθῃ ἐπὶ πολλοὺς χρόνους ἀναμονῆς, ὅπως μεταβληθῇ ἡ ἐλπίς αὕτη, εἰς πραγματικότητα κομίζουσιν τῆς σωτηρίας καὶ τῆς λύτρωσεως τὸ μήνυμα, τὸ ὅποιον καὶ προεφήτευσαν καὶ προκατήγγειλαν...

Ὁ πανοκτίριον καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς διὰ τῆς θείας Του εὐδοκίας, «ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου...», (Γαλάτας, Κεφ. 4, στίχ. 4), «Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιριστῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν ᾽Αγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν...». (Ἀκολουθία ἑορτῆς Χριστουγέννων, Εἰρμὸς τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος), ὡς ἀναφέρεται εἰς τὰ προεκτεθέντα, ὅταν συνεπληρώθῃ ὁ χρόνος, τὸν ὅποιον εἶχεν ὀρίσει ἡ πανσοφία τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλε πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὁ Πατὴρ τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιριστῶν, τὸν μονογενῆ Του Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, μενόμενον ἄνθρωπον ἀτρέπτως, πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς προαινίου θείας Βουλῆς Του, προεικονίζουσης τὴν σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀφετηρία τῆς μεγάλης Βουλῆς, τῆς θείας εὐδοκίας πρὸς συγκατάθεσιν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἡ Νεφέρετ κατὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ τὸν ὅποιον ἐπραγματοποιήθη ἀνερίμνητος, ἡ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ φανέρωσις, προονίζουσα πορείαν λαμπράν καὶ τερματίζουσα εἰς τὴν Βηθλεὲμ, τὸ Σπήλαιον καὶ τὴν Φάτνην, ἐπαγγέλλουσα δὲ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας τὴν θεβαίωσιν, ἐκεῖ εἰς τὸν εὐλογημένον καὶ λαμπροφόρον τόπον, ὅπου τὸ πρῶτον ἀντήχησε, τὸ κοσμοσωτήριον μήνυμα, «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ». (Λουκᾶ, Κεφ. 2, στίχ. 11)· τὸ ὅποιον καὶ θὰ ἀντηχεῖ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, ὡς θεία παρακαταθήκη χαριονή, ἀνὰ τοὺς αἰῶνας.

Χαρούμενον τὸ ἄγγελμα, τὴν εὐλογημένην ἐκεῖνην νύκτα τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος

πάτεραι!».

Εἶναι χρόος μας, εἶναι ἀνάγκη, τώρα, ἀμέσως, σήμερον κιόλας, ὅσοι ἀλλοθιὰ πιστοί, νὰ μαζευτοῦμε ἐνωμένοι καὶ ἀλύγιστοι, κατὼ ἀπὸ τὸ λαμπρὸ Ἄστρο τῆς Βηθλεὲμ. Καὶ νὰ ξεκινήσουμε ξανά, μαζί, στὸ δρόμο τῆς ἀληθείας, τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης, τῆς Χριστιανοσύνης, καὶ τότε νὰ ψάλλουμε ὅλοι μαζί σὰν ἓνας ἄνθρωπος τὸ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

και Αυτρωτού, προσφερόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν αἰχμάλωτον τῆς ἁμαρτίας, διὰ νέαν ζωὴν εὐλογημένην καὶ κατευθυνομένην ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς πορείας.

Εἰς τὴν ἄσκησιν μέχρι τότε πόλιν τῆς Βηθλεέμ, ἔνδοξον καὶ ἁγίαν σήμερον, ἐπραγματοποιήθη φιλανθρώπως ἐκδηλουμένη, ἡ μεγάλη Βουλὴ τῆς θείας δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ εἰς τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ, κατὰ θεῖαν συγκατάθεσιν, «ὅς ἐφανερώθη ἐν σαρκί», (Α' Τιμοθ. Κεφ. 3, στ. 16). Ἐκεῖ εἰς τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ καὶ τὴν Φάτνην, τὸν τόπον τῆς θείας συγκαταβάσεως, «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», (Ἰωάνν. Κεφ. 1, στ. 14).

Τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ κατέστη πράγματι ἕκτοτε ὁ ὀλόφωτος οὐρανὸς καὶ παλάτιον, τὸ ὅποσον ἐδέχθη τὸν συγκαταβάντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα Θεόν, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου Ἰησοῦν Χριστόν· θρόνος Χερουβικὸς ἡ Παναγία Παρθένος Μαρία, ἡ ἄσπιλος καὶ ἀμόλυντος κόρη τῆς Ναζαρέτ, τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπαύγασμα, ἡ ὁποία ἐκυσφόρησε καὶ ἐκεῖ ἔτεκεν ἀνεριμνηεύτως τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον τῆς Δόξης· ἡ Φάτνη, ὁ εὐλογημένος ἐκεῖνος τόπος, ὁ ὁποῖος ἐδέχθη ὅπως ἀναπαυθῇ ὡς εἰς ἀγκάλην, ὁ ἀχώρητος καὶ παντοδύναμος Θεός, γενόμενος ἄνθρωπος ἀτρέπτως διὰ φιланθρωπίαν ἀκατάληπτον.

Ἡ Βηθλεέμ, τὸ Σπήλαιον, ἡ Φάτνη, σταθμοὶ καὶ ἱερὰ ὁρόσημα, ἀμφοτέρωθεν ἀνεπανάληπτα, ἀνεδείχθησαν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Φωτεινοὶ φάροι, οἱ ὁποῖοι ὁδήγησαν καὶ θὰ ὁδηγοῦν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, εὐλαβεῖς προσκυνητάς, εἰς τὸ ἄθνατον σημείον - μνημεῖον, ἐκεῖ ὅπου τὸ πρῶτον ἀντήχησε τὸ κοσμοσωτήριον μήνυμα, «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ», πρὸς πνευματικὴν ἀνακαίνισιν καὶ πορισμὸν θείας χάριτος καὶ εὐλογίας.

Ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἀδύναμος ὅπως συλλάβῃ καὶ κατανοήσῃ ἀπολύτως, τὸ θεῖον καὶ μέγα μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας καὶ συγκαταβάσεως τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος κίνητρον ἔχων τὴν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπην Του, «ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε», (Β' Κορινθ. Κεφ. 8, στ. 9). Ἐπτώχευσε διὰ τῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἐνανθρωπήσεως, φιλανθρώπως ὁ παντοδύναμος Θεός, ἵνα ἐκ τῶν θησαυρῶν τῆς ἀγάπης Του πλουτίσῃ πνευματικῶς, τὴν πτωχεῖαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ ἀνεκιδάσῃ ταύτην διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸν πλοῦτον τῶν θείων δωρεῶν, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα.

Τὰ ἱερὰ κείμενα (Προφητεῖαι, Ψαλμοί, ἄγιον

Εὐαγγέλιον κ.λπ.), αἱ Ἀσκητικαὶ Ἀκολουθίαι τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, (Προεόρτιος, ἑορτιος καὶ μετεόρτιος) χαρακτηριστικῶς ἐπισημαίνουν τῆς θείας συγκαταβάσεως καὶ ἐνανθρωπήσεως τὸ μέγιστον καὶ σωτηριώδες ἔργον. Μὴ καὶ δεῖγματα ἐκ τούτων σημειοῦνται ἐνταῦθα: «Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ», «Αὐτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ», «Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑφώθητε».

Τὰ γεγονότα σημαντικὰ ὡς ἐπισημαίνονται· τὸ παράγγελμα θεῖον, σωτηρίας γνώρισμα καὶ ἐλπιδοφόρον ὡς φανεροῦται: "Ἄνθρωποι· ὁδοιπόροι τῆς ζωῆς, ἐλευθεροὶ κατὰ τὴν προαίρεσιν καὶ τὴν συνείδησιν, ἀκολουθήσατε νέαν πορείαν· ἐμπροσθεν ἡμῶν διανοίγεται καὶ προβάλλει ἐλευθερία ἡ εὐρεῖα λεωφόρος τῶν ἀρετῶν, ἡ ὁδηγοῦσα εἰς τὴν μακαριότητα· λαμπρόναι· διὰ τῆς μετανοίας καὶ τῆς εὐσεβοῦς πολιτείας τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ὑπὸ τοῦ Ἀστέρος τῆς Βηθλεέμ λαμπροφορούμενοι καὶ καθοδηγούμενοι· προχωρήσατε εἰς τὴν ἐκλεκτὴν μερίδα τῶν σωζομένων· εἰς τὸν ἱερὸν Ναόν, ὡς εἰς ἄλλην Βηθλεέμ, τὸ Σπήλαιον καὶ τὴν Φάτνην προσερχόμενοι, προσκυνήσατε Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, τὴν εἰρήνην παρεχόμενον, τὴν σωτηρίαν καὶ τὸ πλοῦσιον ἔλεος. Τὸ οὐράνιον σάλπισμα ἀντηχεῖ εἰς τὴν γῆν καὶ καλύπτει τὴν οἰκουμένην ὀλόκληρον: «Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑφώθητε».

Εἰς τὸ σάλπισμα τοῦτο τὸ εὐεργετικὸν ὀφείλομεν πάντες ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι, οἱ τὴν γῆν οἰκοῦντες καὶ τὰ οὐράνια ποθοῦντες — ἕκαστος κατὰ τὴν εὐσεβῆ του προαίρεσιν — ὅπως πεθαρχῶμεν καὶ ὑψώσωμεν εἰς τὸν οὐρανὸν καρδίαν καὶ διάνοιαν, ποριζόμενοι τὴν ἀπὸ Θεοῦ εἰρήνην, ἐκτεθεν κατερχομένην. Ἀμήν.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Σ. ΚΑΡΒΕΛΑΣ

Ὀκτώβριος 1981.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἐκυκλοφόρησαν τὰ «Πρακτικὰ τῶν Ἁγίων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων». Εἶναι ἡ πρώτη καὶ μοναδικὴ ἐπανεκδόση τῆς ἐν Βενετίᾳ ἐκδόσεως τοῦ Ἀρχιμ. Σπ. Μήλιου, τὸ 1761.

Ἡδὴ διατίθεται ὁ Α' τόμος εἰς ὅλα τὰ καλὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀκολουθοῦν οἱ ἐπόμενοι δύο τόμοι.

Κυκλοφορεῖ εἰς περιορισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων.

Πληροφορίαι κ. Σεργιάδην Γεώργιον. Τηλέφωνο 52.44.714 — 52.38.045.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32
ΑΘΗΝΑΙ
ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ

Πρός τούς Ευσεβεστάτους Ἐφημέριους καί ἐντι-
μοτάτους ἐκκλησιαστικούς ἐπιτρόπους τῶν εἰς τό Γενι-
κόν ταμεῖον ἀνηκόντων ἱερῶν Ναῶν.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χάρις ὑμῖν καί εἰρήνη ἀπό Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δέ
εὐχή καί εὐλογία.

Ἐχομεν ἐπανειλημμένως τονίσει δι: ὁ Ἱερός Να-
ός πρέπει νά διοικῆται συλλογικῶς καί ἐν πνεύματι
Χριστοῦ, ὑπό τήν πρεσβίαν δέ τοῦ ἐφημερίου, ἡ ἐκκλη-
σιαστική ἐπιτροπή θά λαμβάνη ἀποφάσεις νομίμους καί
κανονικάς.

Ἰδιαίτερα ταμεῖα ἐκκλησιαστικοῦ χρήματος, ὑπό
τῶν Ἱερῶν Ναῶν διά τῆς ἐκδόσεως ἀποδείξεων ἐκ Μπ-
λόκ μὴ νομίμως τεθεωρημένων ἢ παρανόμως ἄνευ ἀπο-
δείξεων καί χρησιμοποίησις τοῦ χρήματος τοῦτου κατ'
αὐθαίρετον τρόπον, ὅχι μόνον δέν ἐπιτρέπεται ἀλλά συ-
νιστᾶται ἀδίκημα τιμωρούμενον αὐστηρώτατα ὑπό τοῦ
Ποινικοῦ Νόμου. Βεβαίως τὰ συγκεντρούμενα χρήμα-
τα θά χρησιμοποιοῦνται διά τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ
Ναοῦ δι' ὃν συνεκεντρώθησαν ἀλλά κατόπιν ἐγκρίσεως
τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ταμεῖου ἐφα-
ρμοζομένων πάντοτε τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν κει-
μένων Νόμων τῆς Πολιτείας ἢτοι θεωρημένα Μπλόκ
κ.τ.λ. Ἡ ἀπόδοσις λογαριασμοῦ εἰς τήν κεντρικὴν Ὑ-
πηρεσίαν «Λογιστήριον» τῶν οὕτω εἰσπραττομένων ἐν
οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νά θραδύνῃ πέραν τῶν
δύο μηνῶν. Ἐνταῦθα δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νά
τονίσωμεν δι: ἡ ἀπόδοσις λογαριασμοῦ ὑπό τῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν ἐπιτροπῶν πρὸς τήν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν
διά κηροδοσίαν, Δισκοφορίαν κ.τ.λ. δέν ἐπιτρέπεται
νά θραδύνῃ πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λή-
ξεως ἐκάστου μηνός.

Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διά τήν ὁμαλὴν λειτου-

ργίαν καί συνεχῆ ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηρι-
ότητος τῶν Ἱερῶν μας Ναῶν, τυγχάνει ἡ ὑπαρξίς σα-
φοῦς, εἰκόνας τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τούτων
εἰς τό τέλος ἐκάστης Διαχειριστικῆς περιόδου.

Διὰ τόν σκοπόν τοῦτον ἄμα λήψει παρούσης προ-
βῆτε εἰς ΑΠΟΓΡΑΦΗΝ ἀπάσης τῆς κινητῆς περιου-
σίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἢτοι Ἐκκλησιαστικῶν ἐπίπλων
εἰκόνων, Ἱερῶν σκευῶν, ἀφιερωμάτων κ.τ.λ. περατου-
μένης τό θραδύτερον μέχρι τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου 1982
ὅτε καί θά ὑποβληθῶσι ἡμῖν τὰ συνταχθησόμενα πρω-
τόκολλα ἀπογραφῆς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκάστης Ἐκ-
κλησίας ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἐφημερίου ὡς Προέ-
δρου καί τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτρόπων ὡς μελῶν. Εἰς τὴν
ἀνωτέρω ἐπιτροπὴν συνιστῶμεν ἰδιαίτεραν ἐπιμέλειαν
καί προσοχὴν διὰ τὴν λεπτομερῆ περιγραφὴν, καταμέ-
τρησιν, καταγραφὴν καί ἐκτίμησιν τῶν ὑφισταμένων
κατὰ τὴν 31.12.1981 περιουσιακῶν στοιχείων, πρὸς
διαπίστωσιν τῆς υπάρξεως αὐτῶν ὡς ἀναγράφονται ἐν
τοῖς βιβλίοις.

Εἶναι περιτόν νά τονίσωμεν πόσον ἐπιωφελὴς εἶναι
διὰ τὰ συμφέροντα τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἡ κατ' ἔτος ἀπογ-
ραφή τῆς κινητῆς περιουσίας τούτων, ἥτις ἐδημιουργή-
θη διὰ θυσιῶν καί στερήσεων τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

Ἀναμένομεν τὴν ὅσον τό δυνατόν ἀκριβεστέραν
ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω, ἐπευλογοῦντες πάντας ὑμᾶς
πατρικῶς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

ὁ Ἀθηνῶν ΑΓΓΕΛΤΙΟΣ

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Ι Σ

Οἱ Ἡμεροδεῖται τοίχοι καί τσέπης τοῦ ἔτους
1982 ἐξετυπώθησαν μὲ πλουσίαν καί ἐκλεκτὴν ὕλην.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐφημέριοι καί πρόεδροι τῶν
ἐνοριῶν, κοινοτήτων καί παραρτημάτων Ἑλλάδος καί
ἐξωτερικοῦ, νά φροντίσουν διὰ τὴν παραλαβὴν καί
διάδοσιν τούτων.

Τιμαὶ τοίχου δρχ. 30.

Τιμαὶ τσέπης δρχ. 15.

ΕΚ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Παλαιὰ ἀγωνίστρια τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἡ ἐσιωτάτη Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ ἐν Ἀμφιάλῃ, Γερόντισσα Ἱωαννικία Θεοδωρίδου ἐξεμείτρησεν τὸ ζῆλον καὶ ἀπέστειλε εἰς τὰ Οὐράνια Σκηνώματα πρὸς συνάντησιν τῆς φάλαγγος τῶν πρωτοπόρων τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ὃν οἱ καὶ πνευματικὸς αὐτῆς πατήρ καὶ προστάτης, ἀείμνηστος πατήρ Ἀρτέμιος ὁ Εὐνοφωνιτὴς ὃ καὶ κτίτωρ τῆς Ἱερᾶς ὡς ἂν Μονῆς.

Ἡ Μεταστάσα ἐπασχεν ἐφ' ἱκανοῦ χρόνου ἀλλὰ ἡ ἰσχυρὰ αὐτῆς κράσις καὶ ἡ τακτικὴ θεραπευτικὴ αὐτῆς ἀγωγή διετήρησαν ἐπὶ μακρὸν αὐτὴν ἐν τῇ ζωῇ ὅτου ἐπὶ ἦλθεν ἡ μακαρία αὐτῆς ἀναπαύσις προτίτα.

Τῇ νεκρωσίμῳ ἀκολουθίᾳ, ψαλλείσῃς ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, ἐν συρροῇ πλήθους Λαοῦ τιμῶντος τὴν μεταστάσαν, προσεξήρχεν ὁ οἰκέτης Ἱεράρχης Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνης κ.κ. Γερόντιος συμπαραστατούμενος παρὰ τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου Φαρθῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ.κ. Στεφάνου, τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πατὴρ Νικολάου Κολόμβου καὶ ἐπτάδος Πρεσβυτέρων. Κατάλληλον ἐπικλήθεον ἐξεφώνησεν ὁ ἅγιος Χῖου ἀναφερθεὶς εἰς τὴν προσωπικότητα τῆς μεταστάσης, τονίσας τοὺς πολλοὺς αὐτῆς θαρραλέους ἀγῶνας καὶ τὴν πίστιν αὐτῆς κατὰ τοὺς παλαιότερους φοβεροὺς διωγμοὺς, ὅποτε ἐμαρτύρησαν ἐν κυριολεξίᾳ πολλοὶ κληρικοὶ καὶ πιστοὶ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος ὀδηγηθέντες εἰς φυλακὰς καὶ θάνατον.

«Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» συμπετέχουσα εἰς τὸ πένθος τῆς ὡς ἂν Ἱερᾶς Μονῆς εὐχεταὶ θερμῶς ὅπως ὁ Κυριεύων ζωῆς καὶ θανάτου Κύριος καὶ Σωτὴρ ἡμῶν κατατάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς «ἐν αὐλαῖς ὁσίων καὶ δικαίων» καὶ παραμυθῇσιν τοὺς τε οἰκέλους αὐτῆς καὶ τὴν συνοδείαν αὐτῆς ἐπὶ τῷ ἀπορραϊσμῷ αὐτῆς.

Παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ ἀκραία αὐτῇ μονῇ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ θαυματουργοῦ Μηνᾶ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Πειραιῶς ἀποτελεῖ ἀξιόλογον ἀγω-

νιστικὴν ἐπαλξιν μὲ σημαντικὸν προσκύνημα καὶ ταπεινὸν πλῆθος εὐσεβῶν προσκυνητῶν.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. κ. Θεόφιλος ἔχων τὴν ἔδραν αὐτοῦ ἐν Ἀχαρναῖς ἐξ' ὧν τακτικώτατα ἐξορμᾷ διὰ ποιμαντορικὴν δραστηριότητα καθ' ἥπασαν τὴν Πελοπόννησον ἤγειν πρὸ τρίτα τὰ σεπτὰ αὐτοῦ ὀνομαστήρια ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ ὁσίου πατρὸς Θεοφίλου λειτουργήσας εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν ἔδρα καὶ Μητροπολιτικὸς αὐτοῦ Ναός, συμπαραστατούμενος ὑπὸ πολλῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων. Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὠρίλησεν καταλλήλως ὁ ἐορτάζων ἱεράρχης ἀναφερθεὶς εἰς τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐορταζόμενου Ὁσίου πατρὸς Θεοφίλου τοῦ Ἁγιορείτου ὅστις ἤσκησεν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει· καλλίῳ τοῦ ἁγίου Βασιλείου παρὰ τὴν μονὴν τοῦ Παντοκράτορος τελειωθείς ἐν εἰρήνῃ καὶ δόξαι.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν προσήρχοντο πιστοὶ καὶ ἰδίως πνευματικὰ τέκνα τοῦ Σεβασμιωτάτου διὰ νὰ εὐχρηστοῦν αὐτῷ τέ δεόντα, δεθέντες ὅτι ὁ ἅγιος Πατρῶν τυγχάνει ἐκ τῶν παλαιῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ διακονῶν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1943 ὅτε καὶ προσήλθεν εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀγάμων κληρικῶν. Πάντοτε προσήνης καὶ πρᾶος, ἀλλὰ καὶ ἀγωνιστικώτατος κατὰ τὸ φρόνημα ἔδωκε ἀρίστα ἐντυπώσεις παντοῦ ὅπου καὶ ἦν διηκόνησεν καὶ μάλιστα ἀπὸ τῆς Θεσεως τοῦ Ἀρχιεραρχιερατῆος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου «Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» τῆς ὁποίας πάντοτε εἶναι ἐπιλεκτὸς συνεργάτης, ἔστω καὶ ἱκαθυστερημένως εὐχεταὶ αὐτῷ ὑγείαν κατ' ἄμφω καὶ ἀσταιφή πρὸς συνέχισιν τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ διακονίας καὶ πρὸς ἀνυπόκριτον χαρὰν πάντων τῶν εὐλαβευμένων αὐτοῦ.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ, ΦΑΡΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

Συνεχίζων τὴν ποιμαντορικὴν αὐτοῦ δραστηριότητα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Φαρθῶν

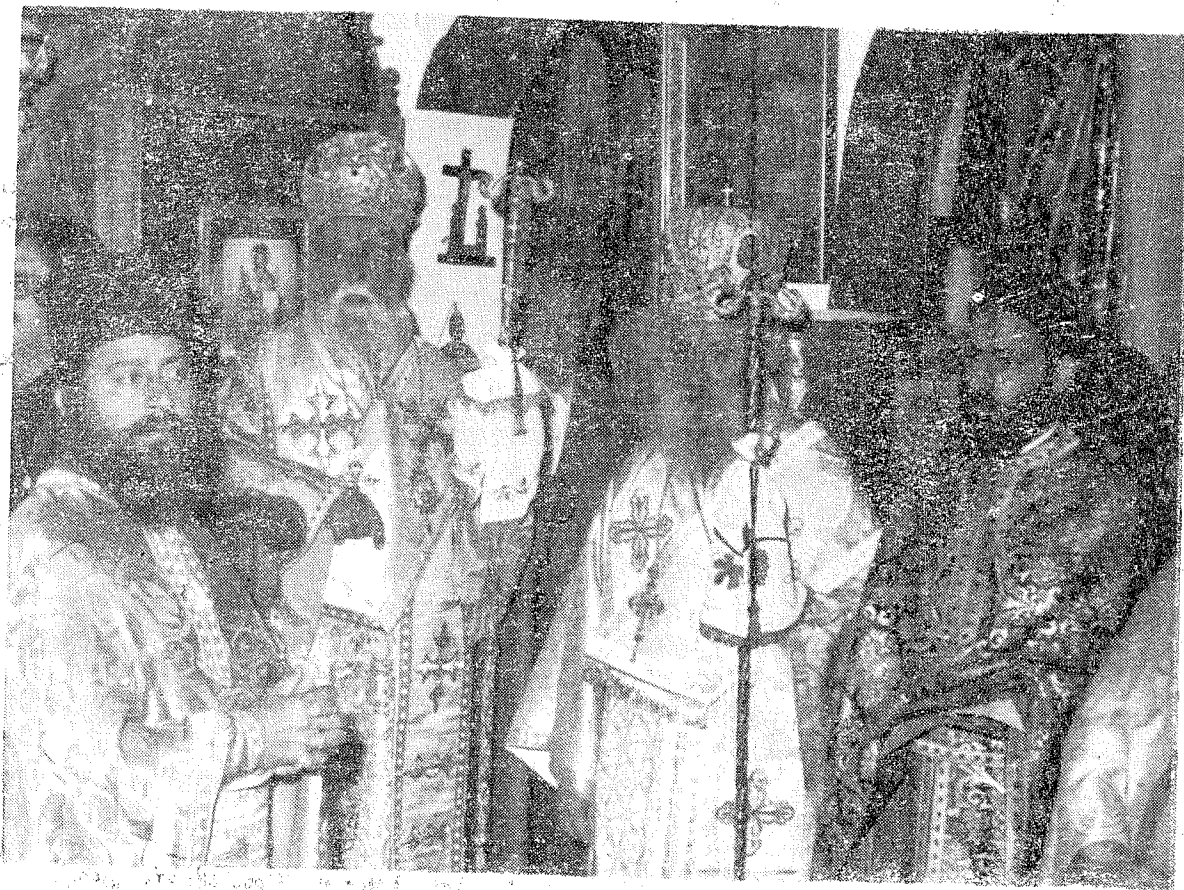
καὶ Οἰνουσῶν κ.κ. Στέφανος ἔχει τακτικὰς τὰς ἐπι-
σεύφεις εἰς τὴν εὐαγγέλιον καὶ ἀνθημέεσαν Χίον. Ἐ-
λειτουργήσεν ἐκεῖ κατὰ τὴν μεγαλὴν ἑορτὴν
τῆς Θείας Μεταμορφώσεως καὶ προηγουμένως κατὰ
τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Δώδεκα Ἀποστόλων, ὡμιλή-
σας καταλλήλως πρὸς τοὺς ἀπειροπληθεῖς προσκυνη-
τὰς τῶν πανηγυριζόντων ἱερῶν αὐτόθι Ναῶν. Ἐπίσης
τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ἁγίας Σκέπης
τῆς Ἱεραγίας Θεοτόκου ἐλειτουργήσεν εἰς τὸν ὁμιώ-
νυτον ἐν τῷ ἱερῷ Ναῶν, τρεῖς κατὰ συνέχειαν φορές
ὁμιλῶν καὶ νοουθετῶν τοὺς πιστοὺς ὅπως κατὰ τὴν ἐπο-
χὴν τῆς μεγάλης ἡθικῆς κρίσεως ἐμμένουν εἰς τὴν
πατρῶαν Πίστην τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ πρὸς διασφά-
λισιν τῆς Ὁρθοδοξίας ἡμῶν.

Ἐπίσης ὁ Ἅγιος Χίου ἐπραγματοποίησεν με-
ποδλίαν προσκυνηματικὴν ἐκδρομὴν εἰς τὰς ἱεράς μο-
νάχας Χίου τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, κατὰ τὸ μῆνα Ἰ-
ούλιον μετὰ τὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν τοῦ Σεβασμιωτά-
του Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ.κ. Γε-

ροντίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου πρ. Εὐρίπου κ.κ. Πα-
σίου, πολλῶν κληρικῶν καὶ εὐσεβῶν χριστιανῶν, ὁ-
τινες καὶ ἀπεκόμησαν τὰς ὥραιότερας τῶν ἐντυπώσεων
καὶ ἱερῶν ἀναμνήσεων ἐκ τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων
τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος ἐν Χίῳ, ἐν ᾧ ὁ εὐσεβὴς ἡ-
μῶν λαὸς ἐν Χίῳ καθὼς καὶ Ἱεραὶ ἡμῶν Μοναὶ ἐπεφύ-
λαξαν ἐγκάρδιον ἀδελφικὴν φιλοξενίαν καὶ ἐν Κυ-
ρίῳ ἀγάπην.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐλειτουργήσεν ἐπίσης τὴν 2αν
Ὀκτωβρίου ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡ-
μῶν Μαρτῖνης τῆς χιοπολίτιδος, προτιθέμενος, Θεοῦ
Θέλontos, νὰ λειτουργήσῃ ἐν Χίῳ καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν
τοῦ ἁγίου Νικολάου τῶν Μύρων τῆς Λυκίας καὶ τὴν
8ην Δεκεμβρίου ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Παρθε-
νίου τοῦ Χιοπολίτου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΒΟΙΩ- ΤΙΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βοιωτίας κ.κ. Γεράσιμος, συμπαραστατοῦμενος ὑπὸ τοῦ Σεβα-
σμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ Θωακίου κ.κ. Καλλινίκου καὶ ἱερέων, κατὰ τὴν ἐπέ-
τειον τῶν σεπτῶν ὀνομαστηρίων του.

Τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου ἐ.ε., ἤγγεν τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Βοιωτίας κ.κ. Γεράσιμος ἱερουργήσας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου Παλαιοῦ Ἡρακλείου Ἀττικῆς συμπαραστατούμενος ὑπὸ πολλῶν πρεσβυτέρων, προσελθόντων ὅπως τιμήσουν τὸν ἑορταζόμενον ἅγιον Γεράσιμον καὶ τὸν ἑορτάζοντα ἅγιον Θηβῶν, ὅστις διακρίνεται διὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν καλοκαγαθίαν του. Πάντοτε σεμνὸς καὶ ἐκ τῶν παλαιῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος προσέφερεν πάντοτε τὰς ὑπηρεσίας του, ὅπου καὶ ἂν αἱ ἀνάγκαι τοῦ Ἀγῶνος ἐπέβαλον τὴν παρουσίαν του. Ὑπηρετῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1935 τὴν ἀγιωτάτην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν δίδει πάντοτε ἄριστον παράδειγμα ἀληθοῦς πνεύματος συνεργασίας καὶ διαλλακτικότητος ὅπου αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιβάλλουν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς σκληρῶς ἀγωνιζομένης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

... « Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας » τῆς ὁποίας τυγχάνει ἐνδόψυχος συμπαραστάτης καὶ ὑποστηρικτῆς, τοῦ εὐχεται ἐνθέρμως ἔτι εὐλογημένα παρὰ Κυρίου καὶ ἀσινῇ τὴν ποιμαντορίαν αὐτοῦ, πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν, ὑπὲρ ὧν κοπιᾷ ὁ Σεβασμιώτατος ἰδίως διὰ τοῦ Ἱεροῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, ἣ ἐπιτυχία τῆς ὁποίας καταδεικνύεται ἐκ τοῦ πλήθους τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν οἵτινες καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς αὐτοῦ προσήρχοντο διὰ νὰ τὸν εὐχηθοῦν καὶ διαδηλώσουν τὴν εὐαίαν αὐτῶν ἀγάπην.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Γ.Ο.Χ. ΒΙΛΛΙΩΝ

Τὴν 11ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐγένετο μετὰ μεγάλῃς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ μεγαλοπρεπείας καὶ ἐν συρροῇ πλήθους εὐσεβῶν πιστῶν, ἐξ ὅλων τῶν πέριξ χωρίων, ἡ ἱερά πανήγυρις τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ Θαυματουργοῦ εἰς τὴν γραφικὴν κοινόπολιν Βιλλίων, ἐνθα ἀξιόλογος ἀριθμῶς πιστῶν χριστιανῶν ἐμμένουν εἰς τὴν πατροπαράδοτον πίστιν καὶ δὲν παρεκλίνουσιν ἀπὸ τὴν γραμμὴν τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας.

Ἀφ' ἐσπέρας, ἐτελέσθη πανηγυρικός ἀρχιερατικός ἐσπερινός καὶ τὴν Κυριώνυμον τῆς ἑορτῆς ἡμέραν ἐτελέσθη πανηγυρικὸν ἀρχιερατικὸν συλλειτουργόν

προεξάρχοντος τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀχαρνῶν Νέας Ἰωνίας κ.κ. Ἀθανασίου, συμπαραστατούμενου παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ. Θεοφίλου καὶ πλειάδος ἀρχιερατικῶν, Γερμανοῦ Κόζη, Ἰωάν. Θεολόγου Ἀποστολουπούλου, πατρός Εὐδαγγέλου καὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ Εὐθυμίου Μπαρδάκα. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Ἀχαρνῶν ἀναφερθεὶς εἰς τὴν μεγάλῃν προσωπικότητα τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου τονίσας ὅτι ὅσοι ποτε ἄλλοτε ὑποχρεοῦνται ὁ πιστὸς νὰ προσβλέπει μετὰ θαυμασμοῦ, διότι εἶναι τὰ ἰδανικά πρότυπα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ μιμούμεθα εἰς τὴν ζωὴν μας.

Καθ' ἡμέραν δὲ τὴν ἡμέραν πλήθη πιστῶν προσήρχοντο νὰ προσκυνήσουν καὶ τύχουν τῆς πατροπαράδοτου τοπικῆς φιλοξενίας.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΑΔΟΣ

Τὴν 26ην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός, ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου τοῦ Μεγαλομάρτυρα καὶ Μυροβλήτου, ἑορτάσαν ὁ φερώνυμος Ἱερός Ναὸς τοῦ Ἀγίου εἰς χωρίον Πουγκάκια, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ Θωμάκεο κ. κ. Καλλινίκου, συμπαραστατούμενου ὑπὸ τῶν ἱερέων Γεωργίου καὶ Παναγιώτου Παπαναγιώτου (πατρός καὶ υἱοῦ)

Παρ' ὅλας τὰς δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας, Πλήθος πιστῶν συνέρρευσε ἀπὸ Λαμίας καὶ Στυλίδας διὰ νὰ τιμήσῃ τὸν Ἅγιον καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν συμπάρασιν του πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ ἀγῶνος ὁρεινοῦ χωρίου τῆς Φθιώτιδος. (Υψόμετρον 900 μέτρ.)

Ἀξιίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ ἐφημέριος τοῦ χωρίου κ. Παναγιώτης Παπαναγιώτου εἶναι ἀπὸ τοῦς Ὁρθοδόξους ἱερεῖς ποὺ ὑπέταξαν τὴν ὅλην σὺν πνεύματι. Ἐνα πενηχρότατο εἰσόδημα, καὶ ἡ πολυμυλὴς τοῦ οἰκογένεια δὲν στάθηναν ἐμπόδια σὺν ἀγῶνα τὸν Πνευματικόν. Μάχεται λοιπὸν μὲ πλῆθος ἀντιξοστήτων σπουδαιότερα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ οἰκονομικὴ δυσχέρεια, γιατί ὑπάρχουν ὠρισμένοι Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι σ' αὐτὸ τὸ χωρίο ποὺ θέλουν νὰ ζήσουν καὶ νὰ πεθάνουν καὶ νὰ ταφοῦν Ὁρθόδοξα.

Τὴν 20ην τοῦ ἰδίου μηνός, πλήρης ἡμέρῃν, ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον ὁ Ἱερομόναχος π. Σεραφεῖν (Ρόδος) ἀπὸ καρούλια Ἀγίου Ὁρους, ὅστις ἐνοσηλεύετο εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Θεραπευτήριον τῶν κληρικῶν.

Κατόπιν ἐπιθυμίας του, ἡ ὁποία συνίστατο εἰς τὸ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ - ΣΧΟΛΙΑ - ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Τά Θεῖα Χριστούγεννα εἶναι κατ'ἐξοχήν ἑορτή τοῦ παιδιοῦ, διότι κατ'αὐτά, ὁ Θεός ἔλαθεν μορφήν ἀνθρώπου καί ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς καί μάλιστα, μορφὴν Νηπίου. Θά ἦτο δυνατόν νά παρουσιασθῇ ὑπὸ μορφὴν ὁλοκληρωμένου ἀνδρός, ἀλλὰ ἐπιθυμοῦσε διὰ τοῦ τρόπου τῆς Ἐνανθρωπήσεως Του νά τιμῇ τὴν ἕως τότε περιφρονημένην παιδικὴν ἡλικίαν ἀφοῦ δικαίωμα ἐπ'αὐτῆς εἶχον οἱ Καιᾶδες, ὁ Τίβερις ποταμὸς καὶ τὰ ἄγρια θηρία τῶν βουνῶν εἰς τὰ ὅποια ἐρρίπτοντο τὰ παιδιὰ ὅταν ἤρχοντο εἰς τὸν κόσμον μέ κάπιο σωματικὸ ἐλάττωμα. Καί ἔρχεται ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ διὰ νά καταργήσῃ τὴν Θεωριαντῶν Φιλοσόφων ὅτι τὸ παιδί εἶναι «πρόπλασμα ἀνθρώπου» καὶ ποῦ τὸ ἀγνοοῦσε μέχρι τῆς ἐνηλικιωσέως του καὶ τοῦ χάρισις ὁ Κύριος τὴν ἀνταξίαν θέσιν του, ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς κοινωρίας. Διὰ τοῦτο καὶ τὰ Χριστούγεννα εἶναι ἡ χαρὰ καὶ ἑορτὴ τῶν παιδιῶν. Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ! Ὅχι ἑορτὴ Χριστουγέννων διὰ τὰ παιδιὰ χωρὶς ΧΡΙΣΤΟΝ. Διότι, τί ἄλλο εἶναι ἡ ἑορτὴ ἐκείνη τῶν παιδιῶν μας ὅταν, κατὰ τὰ Χριστούγεννα περιοριζόμεθα εἰς τὸν στολισμὸν τῶν Δεντρῶν τῆς Φάνης καὶ τὸν διάκοσμον τοῦ σπιτιοῦ, χωρὶς νά ὑποδεικνύμεν εἰς τὰ παιδιὰ τὸ μέγιστον αὐτῶν καθήκον καὶ τὴν ἱερωτάτην ὑποχρεώσιν νά λαμβάνουν ἐντὸς τοῦ Θείου Νήπιον διὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἀρχάντων Μηστηρίων καὶ τοῦ τακτικοῦ ἐκκλησιασμοῦ κατὰ τὸ Δωδεκάημερον τῶν Μεγαλυνίων Ἑορτῶν καὶ μέ τὴν ἀνάγνωσιν ψυχωφελῶν βιβλίων ἀνα-

ὅν ὁ θάνατος τὸν ἀπαντήσῃ ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ταφεῖς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίας Τριάδος Μαδενίτσης, ἐτάφη ἐκεῖ.

Κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Καλλίνικος μετὰ τοῦ ἐφημερίου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Λαμίας π. Ἡλιοῦ, ἡτις ἐγένετο συμφώνως πρὸς τὸ Τυπικὸν τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Τὴν ἀκολουθίαν ταύτην παρηκολούθησαν οἱ Πατέρες: Νικόδημος, Συμεὼν καὶ Ἀθανάσιος ἐξ Ἁγίου Ὁρους. Ἐπίσης μετέβησαν διὰ λεωφορείου πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν πιστοὶ ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη του.

φερομένων εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας καὶ τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Σωτῆρος ὑπὸ μορφὴν Νηπίου. Ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι τὸ παιδί δὲν φέρνει ἀπολύτως τὴν ἐνοχήν, ἐὰν τυχόν περᾶ τὰς ἀγίας αὐτὰς

χωρὶς Χριστόν, ἀφοῦ ἡμεῖς οἱ με

γάλοι δὲν ἐφροντίζαμεν καταλλήλως διὰ νά δώσωμεν ἀφοριμὴν ὥστε νά ἐμπνεύσωμεν εἰς τὴν ἀθώαν παιδικὴν ἡλικίαν τὴν ἀληθεῖ ἀγάπην καὶ τὸν ἅγιον ἐνθουσιασμὸν ὥστε κατόπιν τὰ παιδιὰ συνδεόμενα μετὰ τοῦ Κυρίου νά τὸν ἀναζητοῦν εἰς πᾶσα στιγμήν τοῦ βίου των καὶ τῆς ζωῆς των.

Διὰ τοῦτο ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΝ ἔχουν οἱ γονεῖς, κηδεμόνες καὶ πνευματικοί, ταχοὶ αὐτὰς τὰς ἀγίας ἡμέρας νά θερμαίνουσιν καταλλήλως τὰς ψυχὰς τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὴν Οὐρανίωνα ἀγάπην τοῦ Θείου Νηπίου διότι, **ΤΙ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΜΟΛΟΝ ΘΑ ΕΟΤΑΖΟΥ ΑΛΗΘΙΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ**

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

Καί πάλιν τὸ θέμα τοῦ πολιτικοῦ γάμου εἰς ἐπικαιρότητα ἀπὸ τὸν ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸν τύπον. Ἄλλοι ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἄλλοι, κατὰ. Καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸ μεγάλο ἐρώτημα εἶναι ἢ μπορεῖ κανεὶς νά εἶναι μέλος γνήσιον καὶ δραστήριον τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ συγχρόνως νά περιφρονεῖ τὴν διδασκαλίαν τῆς καὶ νά θεωρεῖ τὸν Γάμον ὡς μίαν ... συμβολαιογραφικὴν πράξιν ἐνώπιον κάποιου ληξιάρχου κοινότητος ἢ δημαρχίας καὶ ὅχι Θεοῦδρυτον Μυστήριον; Τὰ συνειδητὰ τῆς Ἐκκλησίας μέλη τὰ ὅποια πιστεύουν εἰς τὰ Δόγματα τῆς Ἠστέως καὶ ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν Θεῖαν Διδασκαλίαν τοῦ Αἰωνίου Διδασκάλου δὲν ἔχουν διόλου προβλήματα περὶ τοῦ θέματος τοῦτου καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν χρειάζονται εἰδικὸν Κρατικὸν νόμον πρὸς κατοχύρωσιν καὶ ἐδραίωσιν

τοῦ Ἱερωτάτου τοῦτου Θεοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, πού εἶναι ὁ Γάμος. Ἀλλά εἶναι πλέον ἢ δέδοται ὅτι ὁδημιουργηθεῖς θόρυβος εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας γύρω ἀπὸ τὸν πολιτικὸν Γάμον προσέρχεται ἀπὸ ἀνθρώπους, οἵτινες ἀνέκαθεν ἐτήρουν θέσιν ἀρνητικὴν ἐναντὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑποῦλον πολεμικὴν κατὰ τῆς Αὐτῆς Διδασκαλίας. Διατείνονται πολλοὶ ὅτι ἀρκεῖ καὶ μόνον ἡ ἐνωσις ἀνδρῶς καὶ γυναικὸς μετ' ἀγάπης καὶ ὁ γάμος. Οὐδεὶς ἀντιλέγει εἰς τοῦτο Ἀλλά τίς δύναται νά ἀντείπῃ ὅτι ἡ ἐνωσις δύο ἀνθρώπων διὰ τοῦ γάμου προϋποθέτει πολλὰ περισσότερα ἐκτὸς τῆς ἀγάπης. Διότι εἶναι γνωστόν ὅτι πολλές φορές ἡ πραγματικὴ ἀγάπη ἔρχεται κατόπιν τοῦ Γάμου ἐνῶ πολλάκις ἡ ἐνωσις δύο ἀνθρώπων κατόπιν σφοδρᾶς ἀγάπης δέν διετηρήθη, ἀλλὰ διελύθη ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου. Τί λοιπὸν δυνάμεθα νά εἰπωμεν; Ὅτι τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου αὐξάνει ἢ μειοῦται ἀναλόγως μετ' τὴν ἀγάπην;

Τότε τί θέλει νά μᾶς εἴπῃ ὁ Παῦλος ὁ Μέγας τῶν Ἑθνῶν ἀπόστολος διὰ τῶν λόγων τοῦ «Τὸ μυστήριον τοῦτο ΜΕΓΑ ΕΣΤΙ, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστόν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Διὰ τῶν λόγων αὐτῶν ὁ Θεὸς Παῦλος τὸ «στόμα» τοῦ Χριστοῦ τονίζει ὅτι ἡ ἱερότης τοῦ γάμου δέν ἔχει σχέσιν μόνον καὶ δέν ἀφορᾷ τοὺς συζύγους, ἀλλὰ ἔχει σχέσιν καὶ ἀναφορὰ πρὸς τὸν ἴδιον τὸν Ὑψιστον καὶ τὴν ἁγιωτάτην Του Ἐκκλησίαν

Πέραν δὲ τούτων ὅλων, ὁ πολυπόθητος διὰ τοὺς ἀρνητάς πολιτικὸς γάμος, εἶναι ἔξω ἀπὸ τὰ θέματα καὶ τὰς ἱερὰς Παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὅστις ἀπὸ τῆς Ὀμηρικῆς ἐποχῆς στέκεται μετὰ πολλοῦ τοῦ σεβασμοῦ πρὸ τῶν «Πατρῶων» αὐτοῦ παραδόσεων. Διὰ τοῦτο ἄς πᾶν οἱ ὑπέρμαχοι τοῦ πολιτικοῦ γάμου νά ἐπιστρατεύουν σαθρὰ ἐπιχειρήματα μεταξὺ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος καὶ διὰ τὸ πολυδάπανον τοῦ ὀρθοπροσκυτικῶς γάμου, ὅταν καὶ ὁ πτωχότερος ἐστὶ διὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν καὶ ἱστορικὴν στιγμὴν τῆς ζωῆς τοῦ δέν φείδεται τεραστίων ἐξόδων διὰ ματαίας ἐπιδείξεις καὶ σπατάλας, ὅπως, μπουμπονιέρες, φωτογραφίες πανάκριδες, δεξιώσεις καὶ γεύματα τρικουβερτα, ταξίδια μέλιτος καὶ τόσα καὶ τόσα ἄλλα.

Καιρὸς λοιπὸν νά πᾶν οἱ αἰώνιοι καλοθεληταὶ τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν ὁποίαν μόνον «στραβά» βλέπουσιν καὶ τίποτε καλὸ νά ὑπονομεύουσιν καὶ αὐτὸν ἐστὶ τὸν πανίερον θεσμόν τοῦ γάμου διὰ τῆς περιφρονήσεως τοῦ Ἱεροῦ Μυστηρίου αὐτοῦ. Διότι ἂν ἀρχίσωμεν νά ἐξευτελιζώμεν καὶ τὸν Γάμον τότε, μολύνομεν τὸ

ἱερὸν κύτταρον τῆς κοινωνίας, ἡ ὑποδομὴ τοῦ ἠθικοῦ οικοδομήματος μιᾶς Πατρίδος καὶ τὸ ἱερὸν ἐργαστήριον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου μετ' τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ γεννιοῦνται, ἀναδεικνύονται καὶ ἐξέρχονται τὰ μεγάλα ἀναστήματα τῶν στυλοβατῶν μιᾶς Πατρίδος. Καὶ ἐν προκειμένῳ τῆς ἰδικῆς μιᾶς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΣ

Εἶναι ἄκρως τρομακτικὴ ὁσον καὶ ἀνατριχιαστικὴ ἡ πληροφῶρ τοῦ ἡμερησίου Τύπου μετ' πηχίατα μάλιστα γράμματα ὅτι τὰ ναρκωτικὰ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΨΥΧΟΣΩΜΑΤΙΚΑ ΝΕΟΥΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΑΣ καὶ ἔχουν φθάσει μέχρι τῶν προαυλίων καὶ ἐντὸς αὐτῶν τῶν διαφόρων εκπαιδευτικῶν καθιδρυμάτων αὐτῆς. Ἦτο ἐπόμενον τοῦτο! ὅταν μετὰ λύσης πολλῆς ἔνιοι δημοσιογράφοι ἐμβαπτίζοντες τὸν δηλητιώδη κάλαμον αὐτῶν ἐντὸς τῆς κοινωνικῆς διδασκαλίας ὡς ἀπηρχαιωμένης. Γεγονός πού ὄθησεν τὴν νεότητά πρὸς τὸ στρατόπεδον τοῦ ἐλεύθρου καὶ τοῦ διαδόλου. Καιρὸς νά ἀγανήψουν οἱ πολέμοι μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους ἢ νά ὁμολογήσουν δημοσίως, ὅτι διὰ τῆς τακτικῆς αὐτῆς ἐξώθησαν τὴν Νεότητά μακρὰν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅταν τις εὐρίσκαται μακρὰν τοῦ Χριστοῦ κερδίζεται ὑπὸ τοῦ διαδόλου.

ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οικονομικὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀφορῶνται, τοὺς ἀχειριστάς χρηματικοῦ καὶ ὕλικου, ἤτοι δεσσηφίας τούτων πρὸς τοὺς ὑπευθύνους ὑπόλοιπα Α)σίου, ἔκδοσις ἀποδείξεων εἰσπράξεως κ.λ.π., ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον —Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριδόλην, ἐν ταῖς Γραφεῖσις ἡμῶν, Κάνιγγος 32. Τηλ. 36.28.280.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναφέρωσι τὴν σκοπὴν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστελλόμενα χρήματα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ

Τό υπό τήν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτατοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Αὐξεντίου, Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Γεν.κοῦ (Φιλοπτώχου) ταμείου, θεωρεῖ ἀπαραίτητον καί ἐπιβεβλημένον καθήκον τοῦ, ὅπως ἐνημερώσῃ καί πληροφορήσῃ τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιάνους, περὶ τῶν ἐν γένει δραστηριοτήτων τούτου εἰς ὅλους τοὺς τομείς τῆς ἀρμοδιότητάς του, ὡς καθορίζονται ὑπὸ τῶν καταστατικῶν αὐτοῦ διατάξεων.

Τήν τοιαύτην ἐνημέρωσιν, πληροφορούμεθα μετὰ χαρᾶς ὅτι πράττουν ἀνελλιπειῶς καί ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τήν Ἱεράν ἡμῶν παρεμβολήν Ὁρησκειυτικὰ Σωματεία, ἱδρύματα, ἀνεξάρτητοι τοπικοὶ ἱεροὶ Ναοὶ κ.τ.λ.

Οὗτο οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ ἐνημερωμένοι πλήρως θ' ἀποκτήσουν σαφὴ ἀντίληψιν τῆς οικονομικῆς πορείας ἑνὸς ἐκάστου, τῆς προσφοράς τούτου εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα τοῦ σκοποῦ ὡς καί τοῦ τροποῦ Διαχειρίσεως καί Διοικήσεως. Ἡ ἐνημέρωσις τούτων θά συμβάλῃ εἰς τὴν καλυτέραν τοποθέτησιν τῶν καλοπίστων εὐσεβῶν Χριστιανῶν ἐπάνω στὰ ἐκκλησιαστικά οικονομικά ζητήματα, μέ εὐεργετικὴν ἀναμφισβήτητα προέκτασιν. Οὕτω ἐνημερωμένοι ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν ἑνὸς ἐκάστου θά δυναθῶν νὰ ἐνοήσουν σαφῶς τὴν οικονομικὴν δομὴν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καί νὰ ἀποκρυπτογράψουν τὴν σφυρηλατουμένην παρ' ἑνὸς ἐκάστου οικονομικὴν ὑποδομὴν Ἡ οικονομικὴ ὑποδομὴ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου ταμείου δὲν σφυρηλατεῖται ἀπὸ τὰς προτιμήσεις ἀτόμων ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων Νόμων τῆς πολιτείας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον θά ἀντιγράψωμεν κατωτέρω ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν γενομένων ἐλέγχων ὑπὸ κρατικῶν ἀρχῶν πρὸς τὸ Γεν. Φιλ. ταμείον, τόσοσιν ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ' Φ 015.13 (39 (106789 (18.12.74 ἐκθέσεως Διοικητικοῦ ἐλέγχου τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας καί Ὁρησκειυμάτων ἐκ τῆς ὁποίας ἀποδεικνύεται ἡ νόμιμος καί κανονικὴ λειτουργία τοῦ Σωματείου ὅσον καί τῆς ὑπ' ἀριθ. 8424) 1120) 17.12.80 ἐκθέσεως Διαχειριστικοῦ ἐλέγχου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν «Γενικὴ Διεύθυνσις Ἐπιθεωρήσεως Δημοσίων Διαχειρίσεων καί Ν.Π.Δ.Δ. ἥτις ἀποφαίνα-

ται ὅτι ἡ Διαχείρισις τοῦ Γεν. Φιλ. ταμείου τῶν ἐλεγχθέντων ἐτῶν 1975-1979 διεξήχθη σύμφωνα μέ τοὺς ἰσχύοντας Λογιστικούς καί Διαχειριστικούς κανόνας. Συνεχίζεται.

ΠΡΟΚΑΛΕΣΤΕΙΝ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Προκαλοῦνται οἱ ἔχοντες παραλάβει μὲν πλὴν εἰσπραξέων, ὅπως κατὰ σύντομα χρονικά διαστήματα μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἡμέρηον, ἀποδίδουν λ) σμὶν τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων χρηματικῶν ποσῶν. Ἡ διάθεσις τῶν ποσῶν τούτων θά γίνεταί, ὡς κατ' ἐπανάληψιν δι' ἐγκυκλίων ἔχει καθορισθεῖ, δηλαδή, διὰ τῶν οἰκείων ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν τελούντων πάντοτε ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί ἀπαραίτητως διατεθειμένων τῶν ποσῶν τούτων, διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν εἰσепράχθησαν. Διὰ πάσιν δαπάνην θά τηρῆται ἀμελητέῃ ἢ ὑπὸ τῶν κειμένων Νόμων τῆς πολιτείας προβλεπομένη διαδικασία. Ἀπαντα τὰ δικαιολογητικά μετὰ τὸ πέρας ἐκάστης ἐργασίας, θά ὑποβάλλωνται εἰς τὴν Κεντρικὴν Οἰκονομικὴν Ὑπηρεσίαν, πρὸς ἔλεγχον τῆς νομιμότητος καί κανονικότητος τούτων. Ἐπίσης, ἡ ἀγορὰ κηροῦ ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου, ὑπὸ τῶν εἰς τὸ Γενικὸν (Φιλοπτώχον) Ταμείον ὑπαγομένων διαχειριστικῶς 15 Ἱερῶν Ναῶν, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐγκρίσεως ἢ γνώσεως τῆς Διοικήσεως ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Πληροφορίαι: Οἰκονομικὸν Συμβούλιον - ἐλεγκτὴν κ. Θεόδωρον Μαρκόλην. Τηλ. 36.28.280.

ΕΚ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΟΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπιφυλάσσει εἰς αὐτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰονδήποτε χειρόγραφον. Χειρόγραφα δημοσιευθέντα ἢ μὴ δὲν ἐπιτρέφονται.

«Φωνὴ τῆς Ὁρθοδόξιας»

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΣΕΠΤΟΙΣ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΟΙΣ
ΑΥΤΟΥ

Ο ΠΡΩΗΝ ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΚΥΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣ-
ΣΤΟΜΟΣ

Ἡ Ἱερὰ καὶ Σεβάσμια ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐπέτειος τῶν σεπτῶν ὀνομαστηρίων τοῦ αἰοδιῆμου Ποιμενάρχου ἡμῶν, Μακαριωτάτου πρ. Φλωρίνης Κυρίου Χρυσόστομου Καβουρίδη, φέρει εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὴν μεγάλην ἐκείνην διεκκλησιαστικὴν προσωπικότητα τοῦ μάρτυρος ὁμολογητοῦ καὶ ἀγωνιστικοῦ Πρωθιεράρχου, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀθανάτους λόγους τοῦ Προφητάνανδρου πιάσ σίβδν ναυμ. ΕΣΤ ΖΑΡΟ ΔΟΙΑΝΗΖΟ τάναντος Σολομώντος. «Γνωστῶς ἐπιγνώσει ψυχὰς ποιμνίου σου καὶ ἐπιστήσεις καρδίαν σου ταῖς ἐντολαῖς». Διότι πράγματι τοῦ αἰοδιῆμου ἐκείνου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ἡ θεμελιώδης ἀρετὴ ὑπῆρξεν ἡ γνώσις τῶν ψυχικῶν ἐγκάτων τῶν λογικῶν αὐτοῦ προβάτων. καὶ ὑπὲρ αὐτῆς θυσία του.

Μετὰ συγκινήσεως ἐνθυμεῖται ἡ στήλη αὐτὴ καὶ πλεον τοῦ ἡμίσεος αἰῶνος ὁ ἀληθιμόνητος καὶ πολυσέβαστος μαρτυρικός ἡμῶν Πρωθιεράρχης, ἀπὸ τὰς παλαιὰς θαυνοῦσας μορφὰς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἐπέτελεσεν καὶ ὡς ἐπιστήμιον καὶ ὡς Ποιμὴν καὶ ὡς Δάσκαλος τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστήμης, εὐκαρπῶς καὶ ἀκαταπονήτως, τὸ πολὺπλευρον αὐτοῦ ἔργον. Πανταχοῦ ὅπου καὶ ἂν διέβησαν τὰ σταθερὰ αὐτοῦ ἔγγραφα, ἐπεχάραττον ἀνεξίτηλον τὴν σφραγίδα τῆς μεγάλης του προσωπικότητος. Πολλάκις παρεξηγήθη ὑπὸ τῶν πάντοτε παρεξηγούντων. Πολλάκις παρενοήθησαν αἱ σοφαὶ καὶ γνησίως ὀρθόδοξοι σκέψεις του παρὰ τῶν ἀγνοούντων τὴν Ἀλήθειαν καὶ ἐσκεμμένως ἐθελούστων φλούντων, ἀλλ' ἐκεῖνος, πάντοτε μετὰ θυμὸν μιμητῆς πάντοτε, γενόμενος ἐν λόγοις καὶ ἔργοις τοῦ Αἰωνίου Ἀρχιεπισκόπου Κυρίου, ἐδέχετο μὲ τὴν μεγαλοφυχίαν του τὴν γνωστὴν καὶ τὴν χριστιανικώτατον, «ἄφες αὐτοῖς», πᾶσαν πικρίαν ποὺ ὑποχρεοῦται νὰ δέχεται πᾶς ἐρχόμενος τοῖς ἔχουσιν τοῦ Αἰωνίου Ἀρχιεπισκόπου. Διὰ τοῦτο σήμερον ἀποτί-
νωντες φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν γίγαντα ἐκεῖνον Ἱεράρχην ὑποσχεσόμεθα τὴν συνέχισιν τῆς

ἱερᾶς γραμμῆς τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν καὶ ἀπὸ μέσης καρδίας ἀναφωνοῦμεν,

ΑἰΩΝΙΑ ΑΥΤΟΥ Ἡ ΜΝΗΜΗ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ

ὑπὸ τοῦ Πρωθιερέως Γ.Ο.Χ. Δράμας Μ.χ. Π. Σαδδοπούλου, κατετέθησαν ἐρχ. χιλιαὶ ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ., εἰς τὴν μνήμην τῆς ἐν Σέρραις ἀποβιώσσης Χρυσῆς προσκυνητῆς Ἰωάννου Ἡλιάδου.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΑΥΣΕΝΤΙΟΣ

† Ὁ Πατρῶν ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

† Ὁ Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Α) ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχμαὶ 200 ἐτησίως

Β) ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Δολλάρια 20 ἐτησίως

Γ) Τιμὴ ἐκάστου τεύχους δρχ. 10

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΣΑΣ

Ναυάρχου Ἀποστόλη 5 - Τηλ. 32.50.563